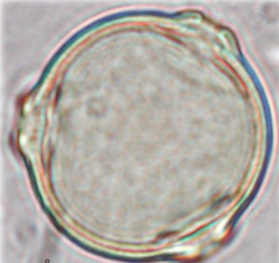

PLANTA	DESCRICIÓN	POLE
	ACEDA As acedas (<i>Rumex</i>) son plantas herbáceas, anuais ou perennes que presentan multitude de especies distribuídas habitualmente en hábitats diferenciados. Son moi frecuentes no medio urbano, xa que son plantas maleza, ruderais e nitrólicas, polo que se atopan como malas herbas en prados e céspedes, lindeiros de cultivos ou terreos abandonados. Este tipo de pole indícase como fortemente alerxénico, xa que algunhas das especies como <i>Rumex acetosella</i> teñen unha capacidade de inducir polinose aínda maior que a descrita para as <i>Poaceae</i>.	
	BIDUEIRO O bidueiro (<i>Betula</i>) é unha árbore caducifolia amplamente distribuída en rexións temperadas e frías do hemisferio norte, de notable interese paisaxista e silvícola. Abunda no interior de Galicia e escasea na zona mediterránea e preto do mar. Tamén se utiliza como ornamental. Destaca polas súas flores masculinas en amentos longos (3-6 cm) que xa están formados no outono e permanecen todo o inverno na árbore. Florece na primavera. É anemófilo, produce moito pole, 6 millóns/amentado. Gran capacidade de transporte a longa distancia e os seus alérxenos poden permanecer meses depositados sobre partículas de po e producir alerxia ata 2 meses despois da súa floración. Considérase a principal causa de polinose nos países do nordeste e centro de Europa. Pole con tres poros (triporado).	

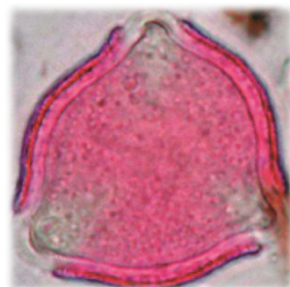
BORAXINÁCEAS

As boraxináceas (*Boraginaceae*) son plantas cosmopolitas que crecen especialmente en chans areosos e terras de cultivo. Un xénero moi común en Galicia é *Echium* (viboreira), que crece en terreos alterados, cunetas, cultivos ou próximo ao mar. Florece na primavera. É entomófilo, pero debido a que os seus estames sobresaen por fóra da corola atópase no aire con certa frecuencia, aínda que en baixas concentracións. Citado como alerxénico. Pole con tres aberturas combinadas e típica forma de pera con poros desprazados do ecuador.

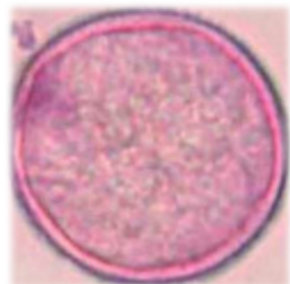
CARBALLO

Os carballos (*Quercus*) son árbores caducifolias característicos dos bosques temperados, sen seca estival, que se estenden polo norte peninsular. A especie mais abundante en Galicia é *Quercus robur* (carballo). *Quercus rubra* (carballo americano) é moi utilizado como ornamental. Florecen na primavera. Polinización anemófila. Pole aeronavegante con capacidade alerxénica moderada. Reactividade cruzada con bidueiro, castiñeiro, oliveira e gramíneas. Pole con tres aberturas combinadas.

CHOPO

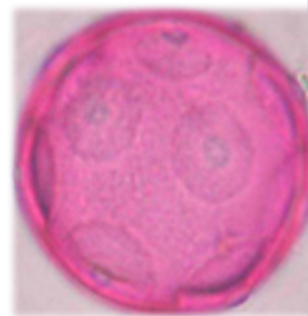
Os chopos (*Populus*) son grandes árbores caducifolias abundantes nas comunidades fluviais, lugares húmidos e marxes dos ríos. Asociados a salgueiros, olmos e freixos, ás veces naturalizados e outras cultivados pola súa madeira. Tamén utilizados como ornamentais, en parques, paseos e estradas. Pertencen á familia das salicáceas, con numerosas especies en rexións temperadas do hemisferio norte, que hibridan entre elas. Florecen en primavera. Carácter alerxénico recoñecido. Presentan reactividade cruzada cos salgueiros. Pole sen aberturas ou aberturas pouco definidas.

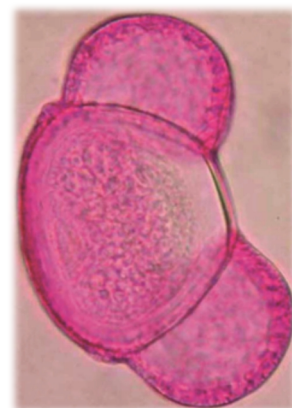
NOGUEIRA

A nogueira (*Juglans*) é unha árbore caducifolia, orixinaria do mediterráneo pero introducida desde antigo. Caracterízase polas súas flores numerosas, agrupadas en grandes amentos (5-15 cm). Cultívase polo seu froito e tamén como ornamental. Anemófila. Florece na primavera. O tamaño dos seus grans de pole dificulta a súa dispersión polo aire, polo que a pesar da súa elevada produción de pole a concentración en aire é baixa. Capacidade alerxénica moderada. Pole con numerosos poros dispostos por todo o gran.

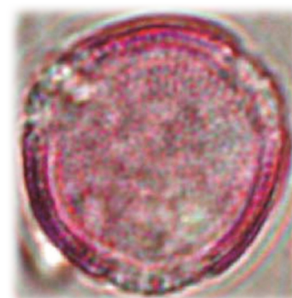
PIÑEIRO

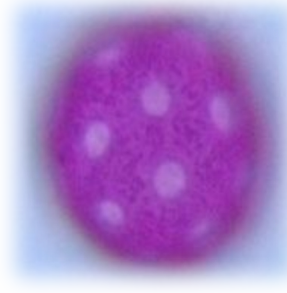
Os piñeiros (*Pinus*) son árbores perennifolias con follas aciculares que se utilizan con frecuencia en repoboación forestal. Florecen na primavera, teñen unha elevada produción, polo que se rexistran concentracións elevadas nas mostras aerobiolóxicas. Foi citado como alerxénico por moitos autores, aínda que provoca escasas sensibilizacións. Presenta reactividade cruzada con algunhas gramíneas. O tamaño do pole é grande, o que dificulta a súa chegada ás vías respiratorias, pero a súa morfoloxía favorece a dispersión. Pole vesiculado.

PLÁTANO DE SOMBRA

Os plátanos de sombra (*Platanus*) son grandes árbores caducifolias de follas palmeadas e numerosas flores dispostas en cabezuelas. Introducíronse varias especies na península ibérica que hibridan entre elas. Moi usado como ornamental en parques, prazas e avenidas, ás veces naturalizado, crece nas proximidades aos cursos de auga. Florecen na primavera. Capacidade alerxénica moderada. Pole con tres aberturas alongadas (colpos).

	QUEIROGA As queirogas (<i>Erica</i>) son arbustos de follas persistentes e flores púrpura. Forman matogueiras de substitución do bosque caducifolio. Polinización entomófila, con interese melífero e ornamental. Florecen na primavera. Alerxenicidade baixa. Pole en tetradas.	
	QUENOPODIÁCEAS As quenopodiáceas (<i>Chenopodiaceae</i>) merecen especial atención, tanto polos valores que acada como pola súa importancia alerxénica. Representadas na zona de estudo por diversos xéneros, entre os que se atopan <i>Atriplex</i>, <i>Beta</i>, <i>Chenopodium</i>, <i>Salsola</i> e <i>Amaranthus</i>. Son malas herbas que medran en solos nitrófilos, rúas e solares abandonados e están en flor durante gran parte do ano. Esta familia é citada por diversos autores como un severo inductor da polinose en Europa. Nalgunhas zonas de Galicia, a pesar das súas baixas concentracións, representa o terceiro tipo de pole en importancia alerxóxena.	
	SALGUEIRO Os salgueiros (<i>Salix</i>) son árbores, arbustos e matas típicos de bosques húmidos, bordos de camiños e acequias. Teñen crecemento rápido, polo que se utilizan como plantas colonizadoras en recuperación de terreos alterados. Algunhas especies son de interese ornamental e outras plántanse nos arredores dos viñedos para utilizar as súas flexibles ramas. Flores pequenas agrupadas en amentos erectos. Florece na primavera. Polinización mixta. Citado como alerxénico. Ten reactividade cruzada cos chopos. Pole con tres aberturas combinadas.	

Referencias:

- Aira MJ, Jato V, Iglesias I (edit) (2005). Calidad del aire. Polen y esporas en la comunidad gallega. Xunta de Galicia, 237 pp.
- Trigo MM, Jato V, Fernández D, Galán C (edit) (2008). Atlas aeropalinológico de España. Universidad de León, 177 pp.